

από την υποχρέωση που υπέχει να διαπιστώνει την τήρηση των προθεσμιών του ΚΥΚ.

2. Η ρητή απόρριψη αιτήσεως, κατόπιν σιωπηρής απόφασεως απορρίψεως της ίδιας αιτήσεως, αποτελεί πράξη αμιγώς βεβαιωτική και δεν μπορεί, ελλείψει σχετικών διατάξεων του ΚΥΚ, να επιτρέψει στον υπάλ-

ληλο, που δεν αμφισβήτησε εμπροθέσμως τη σιωπηρή απόφαση που απέρριψε την αίτησή του, να ακολουθήσει τη διοικητική διαδικασία που θα του παράσχει νέα προθεσμία ασκήσεως ενστάσεως, διότι άλλως τίθεται σε κίνδυνο η ασφάλεια δικαίου η οποία απαιτεί τα μέσα προσφυγής των τακτικών και μη τακτικών υπαλλήλων των κοινοτήτων να διέπονται από ακριβείς κανόνες και αυστηρή ερμηνεία.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 10ης Απριλίου 1992 *

Στην υπόθεση T-15/91,

Josée Bollendorff, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Bertrange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τον Laurent Mosar, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον ίδιο δικηγόρο, 8, rue Notre Dame,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενου από τον Jorge Campinos, juriconsulte, τους Manfred Peter και Γιάννη Παντάλη, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη Γενική Γραμματεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Kirchberg,

καθού-εναγόμενο,

που έχει ως αντικείμενο να ακυρωθεί η σιωπηρή απόφαση του Κοινοβουλίου περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 10ης Αυγούστου 1990, να διαταχθεί η ανακατάταξη της προσφεύγουσας-ενάγουσας ή, επι-

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κουρικά, να κινηθεί η διαδικασία εσωτερικού διαγωνισμού, καθώς και να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να αποκαταστήσει την υλική ζημία και να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που φέρεται ότι υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, Πρόεδρο, D. Barrington και Η. Kirschner, δικαστές,
γραμματέας: Β. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

αφού έλαβε υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 9ης Ιανουαρίου 1992,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 1 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα εισήλθε στην υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (στο εξής: Κοινοβούλιο) στις 24 Οκτωβρίου 1977 ως επικουρική υπάλληλος και τοποθετήθηκε στη γενική διεύθυνση πληροφοριών και δημοσίων σχέσεων. Αφού πέτυχε στον εσωτερικό διαγωνισμό C/246,μονιμοποιήθηκε την 1η Απριλίου 1980 στον βαθμό C 3 και τοποθετήθηκε στις υπηρεσίες του Κοινοβουλίου στο Λουξεμβούργο. Την 1η Απριλίου 1982 προήχθη στον βαθμό C 2.
- 2 Η προκήρυξη του εσωτερικού διαγωνισμού C/246της 7ης Ιανουαρίου 1980 περιέγραφε ως εξής τη φύση των καθηκόντων:

« Εκτελεστικές εργασίες διοικητικής φύσεως που αφορούν ιδίως:

- την υποδοχή επισκεπτών και ειδικότερα λατινοαμερικανών επισκεπτών·
- εργασίες γραφείου μεταξύ των οποίων και εργασίες δακτυλογραφήσεως.

Οι εργασίες αυτές απαιτούν πείρα και κρίση καθώς και συναίσθηση των δημοσίων σχέσεων και ικανότητα επαφών.

Η θέση αυτή μπορεί να συνεπάγεται ορισμένες μετακινήσεις, ιδίως προς Στρασβούργο και Βρυξέλλες.»

- 3 Συγκρίνοντας την περιγραφή αυτή με την περιγραφή που περιλαμβάνεται στις διάφορες εκθέσεις βαθμολογίας, που καταρτίστηκαν από τη μονομοιοποίησή της το 1980, η προσφεύγουσα-ενάγουσα συνήγαγε συνεχή αύξηση της σημασίας των καθηκόντων που της είχαν ανατεθεί. Κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας-ενάγουσας, η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώθηκε από το γεγονός ότι η ανακοίνωση κενής θέσεως 5363 της 21ης Σεπτεμβρίου 1987, σχετικά με μια θέση μέσα στο ίδιο τμήμα, αλλά με τόπο υπηρεσίας στις Βρυξέλλες, κατέταξε την κενή θέση στον βαθμό B 3/B 2, ενώ τα καθήκοντα που αναφέρονταν στη θέση αυτή ήταν, κατά την προσφεύγουσα-ενάγουσα, παρεμφερή, αν όχι όμοια, με τα καθήκοντα που ασκούσε αυτή, ενώ παρέμενε πάντοτε καταταγμένη στον βαθμό C 2.
- 4 Η περικοπή της ανακοινώσεως κενής θέσεως 5363 σχετικά με τη φύση των καθηκόντων έχει ως εξής:

«Υπάλληλος επιφορτισμένος να εκτελεί, στο πλαίσιο γενικών οδηγιών και υπό τις διαταγές του προϊσταμένου της γραμματείας, εργασίες εφαρμογής και ελέγχου δυσχερείς και πολύπλοκες σχετικά με την πραγματοποίηση κοινού προγράμματος προσκλήσεως στο Κοινοβούλιο και στην Επιτροπή προοριζόμενου για πολίτες ορισμένων τρίτων κρατών, ιδίως:

— προετοιμασία ατομικών προγραμμάτων για τους επισκέπτες (δρομολόγια ταξιδίων, κράτηση ξενοδοχείων και εισιτηρίων, σύνδεσμος με τα εξωτερικά γραφεία πληροφοριών κ.λπ.).

— λογιστική και οικονομικές εργασίες (προβλέψεις, πληρωμές, μηνιαίοι λογαριασμοί, κ.λπ.).

— διοικητικές εργασίες (προετοιμασία των συνεδριάσεων της Επιτροπής διευθύνσεως, ετήσια έκθεση, στατιστικές και σύνταξη σημειωμάτων, επιστολών, κ.λπ.)·

— εργασίες γραμματείας (στενοδακτυλογραφία, αρχειοθέτηση, κ.λπ.).

Οι εργασίες αυτές απαιτούν κλίση για τις δημόσιες σχέσεις, συναίσθηση ευθύνης και πρωτοβουλίας και προσόντα τάξεως και μεθόδου που είναι απαραίτητα για την αρμονική λειτουργία μιας μικρής ομάδας.»

- 5 Έτσι, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζήτησε με μια πρώτη αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), της 10ης Νοεμβρίου 1987, « την αναβάθμιση σε Β 3/Β 2 της θέσεως που ήδη κατέχω στο Λουξεμβούργο και η οποία έχει καταταγεί στο C 3/C 2 κατόπιν του εσωτερικού διαγωνισμού C/246». Συνέχιζε « ότι, ελλείπει θετικής απαντήσεως εκ μέρους της διοικήσεως (θα ήταν) υποχρεωμένη να ασκήσει διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ».

- 6 Στις 5 Ιανουαρίου 1988 ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου απέρριψε την αίτηση αυτή με την αιτιολογία ότι η αναβάθμιση μιας θέσεως δεν συνεπάγεται αυτομάτως και αναγκαστικά την προαγωγή του υπαλλήλου που κατέχει την εν λόγω θέση. Προσέθετε ότι, σε κάθε περίπτωση, η αναβάθμιση της εν λόγω θέσεως δεν αντιμετωπιζόταν και ότι κάθε μετάβαση από μια κατηγορία σε άλλη δεν μπορεί να γίνει παρά μόνο με διαγωνισμό.

- 7 Αργότερα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα διαπίστωσε ότι η έκθεση βαθμολογίας της για την περίοδο 1985-1986, που οριστικοποιήθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 1988, καθώς και η έκθεση βαθμολογίας της για την περίοδο 1987-1988, που καταρτίστηκε στις 16 Νοεμβρίου 1989, επιβεβαίωναν την αύξηση των καθηκόντων της.

- 8 Το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια μιας αδειάς λόγω ασθενείας της αντικαταστάθηκε από υπάλληλο του ίδιου τμήματος, αλλά κατηγορίας Β, την ενίσχυσε στην πεποίθησή της αυτή.
- 9 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε στις 28 Νοεμβρίου 1989 νέα αίτηση και ζήτησε « την αναβάθμιση της θέσεως 2337 (τουλάχιστον σε C 1), ενδεχομένως δε (την κίνηση) της διαδικασίας εσωτερικού διαγωνισμού Β ». Πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε την αίτηση αυτή υπό τη μορφή διοικητικής ενστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 10 Στις 17 Μαΐου 1990 ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου απέρριψε την αίτηση αυτή, την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε κακώς, κατά την άποψή του, χαρακτηρίσει ως ένσταση ελλείπει βλαπτικής διοικητικής πράξεως, με την αιτιολογία ότι « Ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως δεν προβλέπει την αναβάθμιση των θέσεων ούτε την κίνηση διαδικασίας διαγωνισμού κατόπιν αιτήσεως των ενδιαφερομένων. »
- 11 Προσθέτετε ότι « Τέτοιες αποφάσεις μπορούν να ληφθούν ενδεχομένως μετά από αντικειμενική αξιολόγηση του επαγγελματικού περιεχομένου της θέσεως. Εμπειριστατωμένη έρευνα της περιπτώσεώς σας απέδειξε ότι τα καθήκοντα που πρέπει να εκπληρώσετε δεν αντιστοιχούν σε σταδιοδρομία ανώτερη από αυτήν στην οποία κατέχετε ήδη μια θέση. »
- 12 Η προσφεύγουσα άσκησε στις 10 Αυγούστου 1990 διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως αυτής.
- 13 Στις 13 Φεβρουαρίου 1991 ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου αρνήθηκε ρητά να αναβαθμίσει τη θέση της προσφεύγουσας-ενάγουσας και απέρριψε την ένστασή της. Πρέπει να σημειωθεί ότι στις 10 Δεκεμβρίου 1990 είχε μεσολαβήσει μια σιωπηρή απόφαση απορρίψεως.

- 14 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 8 Μαρτίου 1991 η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή-αγωγή κατά της σιωπηράς απόφασεως απορρίψεως της από 10 Αυγούστου 1990 ενστάσεώς της.
- 15 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά και περατώθηκε στις 12 Αυγούστου 1991.
- 16 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο κάλεσε το Κοινοβούλιο, στις 28 Νοεμβρίου 1991, να παράσχει ορισμένες διευκρινίσεις σχετικά με την οργάνωση και τη δημοσιονομική διαχείριση του προγράμματος των επισκέψεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: πρόγραμμα) και να προσκομίσει το οργανόγραμμα του τμήματος « Επισκέψεις και Σεμινάρια » εντός της γενικής διευθύνσεως πληροφοριών και δημοσίων σχέσεων. Με έγγραφο της 16ης Δεκεμβρίου 1991 το Κοινοβούλιο απήντησε στα ερωτήματα αυτά και υπέβαλε το αιτηθέν οργανόγραμμα.
- 17 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Αιτήματα των διαδίκων

- 18 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή ως ασκηθείσα νομοτύπως και εμπροθέσμως·

— να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση την οποία έλαβε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχής στις 10 Δεκεμβρίου 1990 κατόπιν της διοικητικής ενστάσεως υπό την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, η οποία υποβλήθηκε στις 10 Αυγούστου 1990·

- κυρίως, να κρίνει ότι η προσφεύγουσα δικαιούται, για τα καθήκοντα που ασκεί εντός του οργάνου, να καταταγεί σε θέση της κατηγορίας C 1, αναδρομικώς από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως αναβαθμίσεως, ήτοι από τις 28 Νοεμβρίου 1989, ή από άλλη ημερομηνία που θα καθορίσει το Πρωτοδικείο· και, επικουρικώς, να διατάξει, υπέρ της προσφεύγουσας, την κίνηση διαδικασίας εσωτερικού διαγωνισμού για θέση κατηγορίας Β·
- να κρίνει ότι, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δικαιούται να εισπράξει αναδρομικώς από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως αναβαθμίσεως, ήτοι από τις 28 Νοεμβρίου 1989, ή από οποιαδήποτε άλλη ημερομηνία θα καθορίσει το Πρωτοδικείο τη διαφορά μεταξύ των μισθών που πράγματι εισέπραξε από την ημερομηνία αυτή και των μισθών που θα ελάμβανε η προσφεύγουσα αν είχε καταταγεί σε θέση της κατηγορίας C 1·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην καταβολή τόκων υπερημερίας 8 % ετησίως επί των ποσών που αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ των μισθών που καταβλήθηκαν για την περίοδο από τις 28 Νοεμβρίου 1989, ή από οποιαδήποτε άλλη ημερομηνία καθορίσει το Πρωτοδικείο, και μέχρι της καταβολής της διαφοράς·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 50 000 βελγικών φράγκων ως αποζημίωση προς ανόρθωση της ηθικής βλάβης·
- να αναγνωρίσει το δικαίωμα του προσφεύγοντος να προτείνει σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας τα κατά την κρίση του πρόσφορα αποδεικτικά μέσα.

19 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή απαράδεκτη·
- εφόσον παραστεί ανάγκη, να την απορρίψει κατ' ουσίαν ως προς όλα τα αιτήματα·
- να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Επί των αιτημάτων ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

Επί του παραδεκτού

Επί του εμπροθέσμου της ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής

- 20 Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 113 του Κανονισμού του Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο οφείλει να εξετάσει, πρώτον, μήπως η άσκηση της παρούσας προσφυγής-αγωγής προσκρούει σε απαράδεκτο δημοσίας τάξεως, τούτο δε ανεξαρτήτως των λόγων που προβάλλουν οι διάδικοι.
- 21 Στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να εξακριβωθεί αν τηρήθηκαν πράγματι οι προθεσμίες που προβλέπουν τα άρθρα 90 και 91 του ΚΥΚ.
- 22 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει πράγματι ότι, κατά την πάγια νομολογία, οι προθεσμίες αυτές είναι δημοσίας τάξεως και δεν αποτελούν μέσο που είναι στη διάκριση των δίκων ή του δικαστή διότι θεσπίστηκαν προς διασφάλιση της σαφήνειας και της ασφάλειας των νομικών καταστάσεων (βλ. ιδίως τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 1986, 232/85, Becker κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 3401, και της 14ης Ιουνίου 1988, 161/87, Muysers και λοιποί κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1988, σ. 3037, καθώς και τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 7ης Φεβρουαρίου 1991, T-58/89, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1991, σ. II-77, και της 17ης Οκτωβρίου 1991, T-129/89, Offermann κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συλλογή 1991, σ. II-855).
- 23 Εν προκειμένω εμφανίζεται ότι η αίτηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 28ης Νοεμβρίου 1989, την οποία χαρακτήρισε πεπλανημένα ως ένσταση, απορρίφθηκε σιωπηρά στις 28 Μαρτίου 1990, ελλείψει οποιασδήποτε απαντήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ.
- 24 Κατά το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, η προσφεύγουσα-ενάγουσα διέθετε επομένως προθεσμία τριών μηνών για να υποβάλει ένσταση κατά της σιωπηρής αυτής απορριπτικής αποφάσεως.

- 25 Είναι πάντως δεδομένο ότι η ένσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας φέρει ημερομηνία 10 Αυγούστου 1990 και επομένως δεν υποβλήθηκε πριν από τις 28 Ιουνίου 1990, ημερομηνίας λήξεως της εν λόγω προθεσμίας.
- 26 Πρέπει να προστεθεί σχετικά ότι η απάντηση του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου της 17ης Μαΐου 1990, στο τέλος της οποίας ο τελευταίος απέρριψε ρητά την αίτηση της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 28ης Νοεμβρίου 1989, αποτελεί πράξη αμιγώς βεβαιωτική της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως που είχε συντελεστεί προηγουμένως. Η βεβαιωτική αυτή πράξη, ως τοιαύτη, ουδόλως κίνησε εκ νέου την προθεσμία ασκήσεως ενστάσεως, η οποία είχε ήδη λήξει προηγουμένως (βλ. ιδίως την απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Οκτωβρίου 1991, T-129/89, Offermann, που αναφέρθηκε πιο πάνω).
- 27 Το Πρωτοδικείο παρατηρεί μιν ότι, κατά το άρθρο 91, παράγραφος 3, τελευταίο εδάφιο, του ΚΥΚ, η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής κινείται εκ νέου όταν εκδοθεί ρητή απορριπτική απόφαση μιας ενστάσεως μετά τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση, τονίζει όμως ότι, ελλείψει ρητής σχετικής διατάξεως, η εκ νέου κίνηση της προθεσμίας δεν μπορεί να επεκταθεί κατ' αναλογία στη διοικητική φάση της αιτήσεως, η οποία αποτελεί αντικείμενο του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, διότι άλλως τίθεται σε κίνδυνο η ασφάλεια δικαίου που απαιτεί τα ένδικα μέσα των μονίμων και μη μονίμων υπαλλήλων να διέπονται από ακριβείς κανόνες και αυστηρή ερμηνεία.
- 28 Ομοίως, το γεγονός ότι το καθού-εναγόμενο δεν επικαλέστηκε ούτε εγγράφως ούτε κατά την αγόρευσή του το εκπρόθεσμο της ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας της 10ης Αυγούστου 1990 δεν μπορεί να απαλλάξει το Πρωτοδικείο από την υποχρέωση που υπέχει να ελέγχει την τήρηση των προθεσμιών που προβλέπει ο ΚΥΚ (βλ. επίσης τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 1990, T-130/89, Β. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-761, και T-6/90, Pettrilli κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-765· της 11ης Ιουλίου 1991, T-19/90, Von Hoessle κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1990, σ. II-615, και της 25ης Σεπτεμβρίου 1991, T-54/90, Lacroix κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. II-749).
- 29 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει επομένως ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν τηρήθηκαν οι προθεσμίες που προβλέπει ο ΚΥΚ.

- 30 Δεύτερον, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, ενόψει της αμφισβητήσεως του παραδεκτού της προσφυγής-αγωγής, το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε στις 10 Νοεμβρίου 1987 μια πρώτη αίτηση με την οποία ζήτησε την αναβάθμιση της θέσεως που κατείχε. Προσθέτει ότι η πρώτη αυτή αίτηση ρητώς απορρίφθηκε στις 5 Ιανουαρίου 1988, χωρίς να ασκήσει η προσφεύγουσα-ενάγουσα εντός της τρίμηνης προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ένσταση κατά της απορρίψεως αυτής.
- 31 Κατά τη γνώμη του Κοινοβουλίου, αυτή η έλλειψη ενστάσεως απόσβεσε οριστικά το δικαίωμα της προσφεύγουσας-ενάγουσας να ασκήσει προσφυγή-αγωγή. Πράγματι, δεν εδικαιούτο πλέον να προσβάλει την απόφαση της 5ης Ιανουαρίου 1988 με τη δεύτερη από 28 Νοεμβρίου 1989 αίτησή της, δεδομένου ότι η δεύτερη αυτή αίτηση ήταν, πάντα κατά το Κοινοβούλιο, όμοια με την πρώτη, διότι απέβλεπε επίσης στην αναβάθμιση της θέσεως που κατείχε ή, ενδεχομένως, στην προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού.
- 32 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα αποδοκιμάζει αυτή τη συλλογιστική, επιμένοντας στο γεγονός ότι οι δύο αιτήσεις είχαν διαφορετικό αντικείμενο, διότι η πρώτη απέβλεπε στην ανακατάταξή της σε ανώτερη κατηγορία από αυτήν που κατείχε κατά τον χρόνο της εν λόγω αιτήσεως, ενώ η δεύτερη επιδίωκε κυρίως απλή προαγωγή μέσα στην ίδια κατηγορία.
- 33 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται, για να στηρίξει το παραδεκτό της προσφυγής-αγωγής της, ότι η δεύτερη από 28 Νοεμβρίου 1989 αίτηση στηριζόταν σε νέα πραγματικά γεγονότα.
- 34 Σχετικά αναφέρεται πρώτον στις εκθέσεις βαθμολογίας που καταρτίστηκαν για τα έτη 1989-1986 και 1987-1988, που περιέγραφαν την αύξηση των καθηκόντων της σε σχέση με αυτά αναφέρονταν στις προηγούμενες εκθέσεις βαθμολογίας της. Κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας-ενάγουσας, αυτή η αύξηση αρμοδιοτήτων επιβεβαίωνε ότι είχε πλέον εγκαταλείψει το πεδίο των καθαυτό εργασιών γραφείου, για να επιφορτισθεί με την επεξεργασία και τη διαχείριση των προγραμμάτων επισκέψεων στον Λουξεμβούργο και στο Στρασβούργο.

- 35 Δεύτερον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται το γεγονός ότι κατά τις απουσίες της για λόγους υγείας είχε αντικατασταθεί από υπαλλήλους ανωτέρου βαθμού.
- 36 Τρίτον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι το Κοινοβούλιο είχε σιωπηρά αναγνωρίσει την ύπαρξη των νέων αυτών γεγονότων, εφόσον η απόφαση της 17ης Μαΐου 1990 της ανήγγειλε την απόρριψη της δεύτερης από 28 Νοεμβρίου 1989 αιτήσεώς της « μετά από εμπειριστατωμένη έρευνα ». Κατά την προσφεύγουσα-ενάγουσα, τέτοια εμπειριστατωμένη έρευνα δεν θα χρειαζόταν ελλείψει νέων στοιχείων, αφού στην περίπτωση αυτή η απόφαση της 17ης Μαΐου 1990 θα μπορούσε να περιοριστεί στην παραπομπή στην πρώτη απορριπτική απόφαση της 5ης Ιανουαρίου 1988.
- 37 Εξακολουθώντας να υποστηρίζει ότι οι δύο αιτήσεις της προσφεύγουσας-ενάγουσας είχαν το ίδιο αντικείμενο, το Κοινοβούλιο προβάλλει πρώτον κατά της επικουρικής επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας ότι η αίτηση της 10ης Νοεμβρίου 1987 αναφερόταν ήδη στην ανακοίνωση κενής θέσεως 5363 της 21ης Σεπτεμβρίου 1987, που αναφέρεται πιο πάνω, δεύτερον δε ότι αυτή η πρώτη αίτηση υπογράμμισε ήδη τη συνεχή αύξηση της σημασίας των καθηκόντων της από τη μονιμοποίησή της, βάσει μάλιστα συγκρίσεως μεταξύ της προκηρύξεως του διαγωνισμού C/246 και της εκθέσεως βαθμολογίας για το 1983-1984.
- 38 Ειδικότερα ακόμη, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί ότι η διατύπωση των εκθέσεων βαθμολογίας για τα έτη 1985-1986 και 1987-1988 περιέχουν νέα στοιχεία σε σχέση με τις προηγούμενες εκθέσεις.
- 39 Επίσης, το Κοινοβούλιο αρνείται να θεωρήσει ότι η αντικατάσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας από υπάλληλο ανωτέρου βαθμού αποτελεί νέο στοιχείο, αφού κατά τις πολυάριθμες άδειες λόγω ασθένειας της αντικαταστάθηκε από υπαλλήλους βαθμού C 3/C 2, B 4, A 7 και ακόμη από τον ίδιο τον προϊστάμενο τμήματος. Στο σημείο αυτό το Κοινοβούλιο προσθέτει ότι αυτό το μέτρο της αντικαταστάσεως, που περιλαμβάνεται στο πλαίσιο οργανώσεως των εργασιών μιας υπηρεσίας, δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να ερμηνευθεί ότι σημαίνει αλλαγή της θέσεώς της έναντι της προσφεύγουσας-ενάγουσας από τότε που υπέβαλε την πρώτη της αίτηση.

- 40 Τέλος, το Κοινοβούλιο αμφισβητεί ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα μπορεί να επικαλεστεί το γεγονός ότι η απόφαση της 17ης Μαΐου 1990 αναφέρει την «εμπεριστατωμένη έρευνα» της δεύτερης αιτήσεώς της για να συναγάγει από αυτό αναγνώριση εκ μέρους του Κοινοβουλίου ορισμένων νέων στοιχείων. Κατά το Κοινοβούλιο, η μεία αυτή αναφερόταν στην αίτηση αναβαθμίσεως της θέσεως και επομένως περιλαμβάνεται στο πλαίσιο των καλών σχέσεων διοικήσεως και διοικουμένων, οι οποίοι επιθυμούν να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη οι διεκδικήσεις τους.
- 41 Ενόψει αυτών των πραγματικών και νομικών στοιχείων, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, όταν ένας μόνιμος ή μη μόνιμος υπάλληλος θεωρεί ότι βλάπτεται από μια απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, δικαιούται να προσβάλει αυτή την απόφαση με διοικητική ένσταση που υποβάλλεται εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ.
- 42 Από αυτό προκύπτει ότι μετά τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας υποβολής ενστάσεως, η υποβολή νέας αιτήσεως, στηριζόμενης στο άρθρο 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, δεν επιτρέπεται παρά μόνο στην περίπτωση επιγενομένου νέου γεγονότος που μπορεί να δικαιολογήσει την επανεξέταση της καταστάσεως.
- 43 Η αντίθετη άποψη, η οποία θα σήμαινε ότι επιτρέπεται η επανειλημμένη υποβολή αιτήσεων, θα κατέληγε επίσης στο να γίνει δεκτή η απεριόριστη παράταση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής κατά πάσης βλαπτικής αποφάσεως, ενώ τούτο είναι ασυμβίβαστο με το σύστημα των μέσων έννομης προστασίας που θεσπίζει ο ΚΥΚ (βλ. ιδίως τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Μαρτίου 1986, 294/84, Adams κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 977, 987, και της 4ης Φεβρουαρίου 1987, 302/85, Pressler-Hoefl κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1987, σ. 513, 526).
- 44 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει εν προκειμένω ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν άσκησε ένσταση κατά της αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα του Κοινοβουλίου της 5ης Ιανουαρίου 1988, με την οποία απορρίφθηκε η πρώτη της αίτηση της 10ης Νοεμβρίου 1987.

- 45 Επομένως, ελλείπει τέτοιας ενστάσεως, η δεύτερη αίτηση της 28ης Νοεμβρίου 1989 δεν μπορούσε να θεωρηθεί παραδεκτή παρά μόνο αν υπήρχαν νέα γεγονότα που μπορούσαν να δικαιολογήσουν την επανεξέταση της καταστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 46 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα ούτε κατά την έγγραφη ούτε κατά την προφορική διαδικασία κατόρθωσε να αποδείξει ότι τα καθήκοντά της τροποποιήθηκαν ουσιωδώς κατά την περίοδο που μεσολάβησε μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης αιτήσεως.
- 47 Το Πρωτοδικείο καταλήγει στο ότι, ελλείπει οποιοδήποτε νέου στοιχείου, η δεύτερη αίτηση της 28ης Νοεμβρίου 1989 ήταν εκπρόθεσμη διότι υποβλήθηκε μετά τη λήξη της προθεσμίας ασκήσεως ενστάσεως κατά της αποφάσεως της 5ης Ιανουαρίου 1988.
- 48 Από όλες τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή-αγωγή είναι απαράδεκτη.

Επί της ουσίας

- 49 Αφού διαπίστωσε έτσι το απαράδεκτο της προσφυγής-αγωγής, το Πρωτοδικείο τονίζει, ως εκ περισσού, ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται δύο λόγους για να θεμελιώσει το βάσιμό της: την παραβίαση της αρχής της ισότητας και της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
- 50 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι για να στηρίξει τους ισχυρισμούς της η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει κυρίως ότι μέσα στο ίδιο θεσμικό όργανο, επιπλέον δε μέσα στο ίδιο τμήμα, ασκούσε στο Λουξεμβούργο καθήκοντα παρεμφερή, αν όχι όμοια, με τα καθήκοντα που ασκούσε στις Βρυξέλλες υπάλληλος που ανήκε στην κατηγορία Β, ενώ η ίδια ανήκει στην κατηγορία C, μολονότι ελλείπει οποιαδήποτε διαφοροποίηση που να δικαιολογείται αντικειμενικά.

- 51 Το Κοινοβούλιο παραδέχεται ότι η θέση που αφορά η ανακοίνωση κενής θέσεως 5363, στην οποία αναφέρεται η προσφεύγουσα-ενάγουσα, καλύπτει πράγματι το ίδιο πεδίο δραστηριοτήτων με εκείνο της προσφεύγουσας-ενάγουσας, δηλαδή το προαναφερθέν πρόγραμμα, αλλά επιμένει εντούτοις στην ύπαρξη διαφορών, οι οποίες είναι αποφασιστικές κατά την άποψή της, μεταξύ των δύο θέσεων και οι οποίες αναφέρονται στη λογιστική και στις οικονομικές εργασίες (προβλέψεις, πληρωμές, μηνιαίοι λογαριασμοί κ.λπ.). Επισημαίνει έτσι ότι η διαχείριση και η κεντρική διεύθυνση της λογιστικής του εν λόγω προγράμματος υπάγεται αποκλειστικά στη θέση 5363. Το Κοινοβούλιο ισχυρίζεται σχετικά ότι η διυπηρεσιακή μορφή του εν λόγω προγράμματος, το οποίο πραγματοποιείται από κοινού από το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, σημαίνει ότι ο κάτοχος της θέσεως 5363 ασκεί, μαζί με άλλους υπαλλήλους που είναι συγκεντρωμένοι στις Βρυξέλλες, σημαντικά καθήκοντα σχετικά με την κεντρική οργάνωση του προγράμματος, ενώ η προσφεύγουσα-ενάγουσα, μόνη τοποθετημένη στο Λουξεμβούργο, ήταν τότε επιφορτισμένη μόνο με τις εν λόγω ενέργειες, με την εκτέλεση μέρους του προγράμματος αυτού, κατά τις επισκέψεις στο Στρασβούργο και ενδεχομένως στο Λουξεμβούργο. Κατά το Κοινοβούλιο, τα στοιχεία αυτά αποδεικνύουν την ύπαρξη σημαντικής διαφοράς καθηκόντων, που αποκλείουν έτσι οποιαδήποτε προσβολή των αρχών που επικαλείται η προσφεύγουσα-ενάγουσα.
- 52 Στο σημείο αυτό, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ενόψει των στοιχείων που έχουν κατατεθεί στη δικογραφία, των απαντήσεων που κατέθεσε το Κοινοβούλιο στις 16 Δεκεμβρίου 1991 στα ερωτήματα που του τέθηκαν στις 28 Νοεμβρίου 1991 και αφού άκουσε τις εξηγήσεις που παρέσχον οι διάδικοι κατά την προφορική διαδικασία ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας-ενάγουσας ουδόλως επιβεβαιώνονται από τα πραγματικά περιστατικά.
- 53 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι τα καθήκοντα της προσφεύγουσας-ενάγουσας και τα καθήκοντα του υπαλλήλου που κατέχει τη θέση στην οποία αναφέρεται η ανακοίνωση κενής θέσεως 5363 μπορεί να φαίνονται ομοειδή επειδή αφορούν το ίδιο πεδίο δραστηριοτήτων, δηλαδή την εφαρμογή του πιο πάνω προγράμματος. Διαπιστώνει εντούτοις ότι το Κοινοβούλιο επιμένει δικαίως στην ύπαρξη αποφασιστικών διαφορών όσον αφορά το επίπεδο των υπευθύνων καθηκόντων που ασκούν αντίστοιχα η προσφεύγουσα-ενάγουσα και ο υπάλληλος που κατέχει τη θέση 5363 στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος.
- 54 Το Πρωτοδικείο τονίζει σχετικά ότι η διυπηρεσιακή μορφή του εν λόγω προγράμματος, που πραγματοποιείται από κοινού από το Κοινοβούλιο και την Επιτροπή, σημαίνει ότι ο κάτοχος της θέσεως 5363 ασκεί, μαζί με άλλους υπαλλήλους που είναι όλοι συγκεντρωμένοι στις Βρυξέλλες, σημαντικά καθήκοντα σχετικά με την κεντρική

οργάνωση του προγράμματος, ενώ η προσφεύγουσα-ενάγουσα, μόνη υπηρετούσα στο Λουξεμβούργο, καλύπτει μόνον την εκτέλεση τμήματος αυτού του προγράμματος, κατά τις επισκέψεις στο Στρασβούργο και ενδεχομένως στο Λουξεμβούργο.

- 55 Πρέπει επίσης να προστεθεί ότι οι υπεύθυνοι της κεντρικής οργάνωσης του εν λόγω προγράμματος στις Βρυξέλλες, ιδίως δε ο κάτοχος της θέσεως 5363, εξασφαλίζουν την καλή εκτέλεση του προγράμματος αυτού στο Στρασβούργο και στο Λουξεμβούργο με την ευκαιρία τακτικών επισκέψεων και ότι στην περίπτωση αυτή οι υπεύθυνοι εποπτεύουν επομένως το έργο της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 56 Από το σύνολο των σκέψεων αυτών προκύπτει ότι οι λόγοι ακυρώσεως περί δήθεν παραβιάσεως των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως δεν έχουν έρεισμα και πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να απορριφθούν.

Επί των αιτημάτων με τα οποία ζητείται από το Πρωτοδικείο να διατάξει την ανακατάταξη της προσφεύγουσας-ενάγουσας ή, επικουρικά, την προκήρυξη εσωτερικού διαγωνισμού υπέρ αυτής

- 57 Αρκεί να υπομνηστεί σχετικά ότι ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί, χωρίς να σφετεριστεί προνομίες της διοικητικής αρχής, να απευθύνει εντολές σε κοινοτικό όργανο.
- 58 Δυνάμει της αρχής αυτής πρέπει να κριθούν απαράδεκτα τα εν λόγω αιτήματα.

Επί των αιτημάτων περί αποκαταστάσεως της προβαλλομένης ζημίας

- 59 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι αρνούμενο, κατά περιφρόνηση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της ίσης μεταχειρίσεως, να δεχθεί την αίτησή της περί αναβαθμίσεως της θέσεως που κατείχε, το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε βαρύ υπηρεσιακό πταίσμα, το οποίο γεννά την ευθύνη του.
- 60 Από αυτό συνάγει ότι το Κοινοβούλιο πρέπει να αποκαταστήσει τη ζημία που της προκάλεσε αυτό το υπηρεσιακό πταίσμα. Κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας-ενάγουσας, η ζημία αυτή αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ των μισθών που θα ελάμβανε σε περίπτωση αναβαθμίσεως της θέσεώς της και εκείνων που πράγματι έλαβε, διαφορά που θα πρέπει να συμπληρωθεί με την καταβολή τόκων υπερημερίας προς 8 % ετησίως από τη λήξη των αντιστοιχών ημερομηνιών. Ζητεί επίσης να της επιδικασθούν 50 000 βελγικά φράγκα ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη.
- 61 Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι όλα αυτά τα αιτήματα συνδέονται στενά με το ακυρωτικό αίτημα, του οποίου διαπιστώθηκε ήδη το απαράδεκτο.
- 62 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ωσαύτως ότι διαπίστωσε, ως εκ περισσού, ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν πρόβαλε κανένα λόγο που να μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση της προβαλλομένης αποφάσεως. Συνεπώς, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν απέδειξε καμιά παρανομία δυνάμενη να στοιχειοθετήσει υπηρεσιακό πταίσμα καταλογιζόμενο στο Κοινοβούλιο το οποίο θα μπορούσε να δικαιολογήσει την επίδικαση αποζημιώσεως.
- 63 Συνεπώς, όλα τα αιτήματα περί αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και ικανοποιήσεως της ηθικής βλάβης που δήτην υπέστη πρέπει να απορριφθούν και ως απαράδεκτα και ως αβάσιμα.
- 64 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή-αγωγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 65 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα. Κατά το άρθρο όμως 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Lenaerts

Kirschner

Barrington

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Απριλίου 1992.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

K. Lenaerts